

hyrde

“Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.
Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld.
Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,
din stok og din stav er min trøst”
(Salme 23:1-4)

De fleste af os går nok rundt med et temmelig idylliseret og romantisk billede af hyrdens liv. Man taler lige frem om “pastorale”, som er digteriske fremstillinger af hyrdens smukke, enkle, idylliske liv. Virkeligheden for hyrder i Mellemøsten på bibelens tid var en noget anden. Det var et hårdt og farligt liv. Der var fare for angreb af vilde dyr og det var samtidig krævende at finde vand og foder til dyrene i områder, der ikke kender til danske regnmængder.

Salme 23 er derfor ikke kun et romantisk billede af et problemfrit liv, men der i mod en tillidsfuld hvilen i, at Gud er der i alle livets omstændigheder, selv i “mørkets dal”. I den hebraiske grundtekst bruges det endnu stærkere udtryk “dødsskyggens dal”, som også blev anvendt i den tidligere autoriserede danske oversættelse.

Gud ønsker at lede os og give os det, vi har brug for, lige som en hyrde, der sørger for en flok, der ville være hjælpeløs uden ham.

Når der i Salme 23 tales om hyrdens “stok”, var det en metalbeslået kølle til forsvar mod vilde dyr, mens “staven” blev brugt til at dirigere dyrene. Betydningen er indlysende: Den, der har Gud som hyrde, vil både opleve hans beskyttelse og ledelse. Og hvis man ikke kan finde ud af at gå i den rigtige retning, vil han med sin stav rette os ind. Det er ikke nødvendigvis behageligt, men det er alligevel den tryggeste og sikreste situation, et menneske kan være i.

Herren er vores hyrde!